

historiske og nordist-sproglige Retning som ligeberettiget med de 2 andre, have ikke kunnet rokke Flertallets Overbevisning om det Modsatte. Man har ikke kunnet fravige den Anskuelse, at en fuldbygget historisk Uddannelse, hvortil knytedes en Overføgt over Nutidens politiske og sociale Standpunkt og Udvikling, endogsaa er særlig skikket til at give Skolens Elever en sund almindelig Dannelse, til at vække deres Interesse for Livets høiere Formaal og aabne deres Sands for Betydningen saavel af det enkelte Menneskes Idret som af Nationernes og Menneskehedens kraftige Virksomhed i det Godes og Sandes Tjeneste. Man har ei heller kunnet indse Andet end, at et grundigt Studium af det nordiske Oldsprog og dets Udvikling i Aarhundredernes Løb til Nutidens Sprog tilligemed et nogenlunde fuldygt Kendskab til de nordiske Landes vigtigste Landsfrembringelser maa være ligesaa egnet til at skærpe Tankerne og modne Villien som et tilsvarende Studium af de sydligere Kulturfolks Oldtid, der vistnok i flere Henseender har været særdeles betydningsfuld for Menneskeslægten, men tillige i mange Retninger staar os saa fjern og fremmed, at det med Hensyn til den utvivlsomt er langt vanskeligere at bibringe Eleverne en kraftig Interesse og vække hos dem en vedholdende Selvvirksomhedsaaend. Det vil neppe negtes, at virkelig Interesse og Selvvirksomhed desværre ikke saa sjældent savnes hos dem, der tilsyneladende have tilegnet sig endog temmelig betydelige Kundskaber, men det er ligesaa sikkert, at disse Kundskaber i slige Tilfælde kun ere lidet frugtbare, men snarere en død og aandsfløvende Masse. At raade fuldstændig Bod derpaa staar ikke i menneskelig Magt, men Skylden hviler dog tilbøls paa Skolen, saalænge den ikke gennemfører en Underviisning, der giver Eleverne al den Udgang til at udvikle deres særlige Gaver og forskjelligartede videnskabelige Interesser, som kan bestaa med Hovedformaalet, en god og sund almindelig Dannelse.

Flertallet kan ikke anse Ministeriets Forslag om, at den samme Skole skal uddanne Elever i forskjelligte Retninger, for heldigt, det maa tvertimod foretrække den Ordning, som indholdes i Forslaget til Beslutning, der ind-

bragtes i Folkethinget den 29de Marts 1870, at hver Skole arbejder i sin særlige Retning. Det vil ikke alene være økonomisk besparende, men det vil ogsaa give den enkelte Skole den Enhed i hele sin Stræben, uden hvilken faa let den rette Aand og al Fasthed tabes. Men Flertallet maa saameget mere fastholde en saadan Ordning, som den tillige under Nr. 4 foreslaar, at den nuværende Skoles 4 nederste Klasser nedlægges, og det altsaa neppe vil være muligt i den nye Skole at gennemføre en saa betydelig Fællesunderviisning, at denne kunde blive den væsentligste.

I Forslaget Nr. 3 indeholdes fremdeles en Bestemmelse om, at 2 af de lærde Skoler nedlægges ved Udgangen af Skoleaaret 1872—73, og forsaavidt tiltrædes Forslaget af et af Mindretallets Medlemmer (Frelund). Nogle af Flertallets Medlemmer have ment, at endogsaa flere lærde Skoler kunde undværes, men ligeoverfor andre Medlemmers Modstand have de opgivet at stille Forslag herom. Af de tilbageblivende Skoler har man antaget, at mindst 1 sjællandsk og 1 jydsk Skole skulde have overveitende historisk og nordist-sproglig Underviisning og ligeledes mindst 1 sjællandsk og 1 jydsk Skole overveitende mathematisk-naturvidenskabelig Underviisning. Man har utvirkelig nævnt de Skoler, som efter deres Betsiggenhed og andre Forhold synes de mest passende hertil, — men man er naturligvis villig til, saafremt særlige Grunde maatte tale for at vælge andre Skoler, at lade disse Grunde komme til deres Ret gennem Vædringsforslag paa Sagens senere Forhandlingstrin.

Vædringsforslaget Nr. 4 gaar ud paa at indskrænke den lærde Skole til 4 etaarige Klasser. Herved vil opnaas, at den egentlige Børneskole kommer til at ligge udenfor den lærde Skole og altsaa bliver en Forberedelse til denne. Forældrene ville ikke være nødt til at tage Bestemmelse om deres Børns Fremtid, forinden disses almindelige Gaver og særlige Dplagthed foreligge nogenlunde prøvede og klarede. De ville kunne beholde dem i Hjemmet eller dog i en mere umiddelbar Nærhed indtil henimod Konfirmationsalderen, altsaa indtil det Tidspunkt, da Hensynet til det engere Samt-